

РЕШЕНИЕ

№ 4740

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4432** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ю. Г.-В. – директор на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С. чрез гл. юрисконсулт К. Р., срещу Решение №1076 от 06.03.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135 състав, по н.а.х. дело № 82/2023г., с което е отменено наказателно постановление № 679059-F682025/01.12.2022., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП, с което на Б. В. П., с което за нарушение на чл. 96, ал.1 от ЗДДС е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв. на осн. чл. 178 от ЗДДС.

С касационната жалба се изразява недоволство от постановеното решение и се моли за неговата отмяна. Твърди се, че първоинстанционният съд неправилно и необосновано е приел, че не са спазени сроковете по чл. 34, ал.1 от ЗАНН. В тази връзка се излагат подробни съображения, че извършеното нарушение е станало ясно на органа с извършената проверка, респ. АУАН е бил съставен в предвидения за това тримесечен срок.

С представен отговор на касационната жалба от 19.04.2023г. от Б. В. П. чрез адв. С. К.

– САК същата се оспорва. Излагат се подробни аргументи, че правилно СРС е установил допуснатото нарушение на разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН. Отделно от посоченото се счита, че АНО не е установил наличие на активни действия, които да доведат до извода, че продажбата на посочения имот представлява независима икономическа дейност, която да породи задължение за регистрация по ЗДДС. Претендира разноски, направени пред настоящата инстанция.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на разноски за юрк. възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност.

Ответникът – Б. П. чрез адв. К. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да потвърди решението на първоинстанционния съд. Заявява, че не претендира разноски за настоящото производство.

Прокуратурата на Р България, представлявана от прокурор П. от Софийска градска прокуратура, моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното Решение №1076 от 06.03.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135 състав, по н.а.х. дело № 82/2023г., е отменено наказателно постановление № 679059-F682025/01.12.2022., издадено от директор на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП, с което на Б. В. П., ЕГН [ЕГН], за нарушение на чл. 96, ал.1 от ЗДДС е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв. на осн. чл. 178 от ЗДДС.

За да достигне до този правен резултат решаващият състав е приел, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателното постановление (НП) са издадени от компетентни органи, при спазване на изискванията за тяхната форма и съдържание. Приел е, че нито в текста на АУАН, нито в НП е посочена датата на установяване на нарушението. Посочен бил единствено периодът, в който ДЗЛ е било длъжно да подаде заявление за регистрация по ДДС. СРС е счел, че на осн. чл. 96 от ЗДДС срокът за подаване на заявлението е до 05.01.2022г., т.е. нарушението е извършено чрез бездействие в деня следващ горепосочената дата т.е. 06.01.2022г. С изложеното е мотивирал извод за допуснато нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 42, т.3 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Установил е, че в случая обжалваното НП е незаконно издадено, след като административнонаказателното преследване е ex lege изключено, поради изтичане на предвидената с чл. 34 ал.1 от ЗАНН 3-месечна давност за образуване на административнонаказателното производство, тъй като АУАН е съставен на 20.10.2022г.

Горният извод е неправилен.

Производството по установяване на административни нарушения и издаване на наказателни постановления е строго формален процес, който се провежда в стриктно регламентирани срокове, част от които са регламентирани в разпоредбата на чл. 34 от

ЗАНН. Съгласно въпросната разпоредба - сроковете по чл. 34, ал.1 от ЗАНН са давностни (Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ОСС на ВКС и ВАС). За давността по чл. 34, ал.1 от ЗАНН съдът следва да следи служебно. Съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН началото на тримесечната административнонаказателната давност е обусловено от откриването на нарушителя. Принципно верни са разсъжденията на въззивния съд, че откриване на нарушителя следва да се разбира не моментът, в който съответното длъжностно лице е изградило своята субективна представа относно индивидуализиращите белези на нарушителя, а моментът, в който е било обективно възможно да се изгради тази субективна представа. Вярно е и, че щом даден орган или длъжностно лице са овластени да установяват определени административни нарушения, то те са и задължени да следят дали такива нарушения са извършени. Това е така, тъй като реализирането на административнонаказателна отговорност не е свързана само с предоставяне на определени публични права на конкретни органи или длъжностни лица, но и със задължението те да упражняват въпросните права.

Невярно в случая е определен моментът на откриване на нарушителя.

В производството е безспорно установено, че Б. В. П. на 29.12.2021г. е извършила продажба на недвижим имот в степен на завършеност „груб строеж“ с продажна цена 240 000 лева; реализираният оборот в размер на 240 000 лева от продажба на нов имот в случая не е освободена доставка по смисъла на чл.45, ал.3 от ЗДДС („освободена доставка е доставката на сгради или на части от тях, които не са нови, доставката на прилежащите към тях терени, както и учредяването и прехвърлянето на други вещни права върху тях“) и формира облагаем оборот по чл.96, ал.1 от ЗДДС. Съгласно чл.96, ал.1 от ЗДДС всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, с облагаем оборот 100 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът.

Заявлението по чл.96, ал.1 от ЗДДС е подадено от ответника Б. П. на 04.10.2022г., вместо в срока до 05.01.2022г.вкл. Нарушението е на просто извършване и е осъществено с бездействието на задълженото лице към първия работен ден след датата, следваща последния срок- 05.01.2022 г., а именно 06.01.2022г.

След подаване на заявлението, с Резолюция за проверка №222692203853435/04.10.2022г. органът по приходите е разпоредил извършването на такава, с която да се установи наличие на основание за регистрация по ЗДДС. С Акт за регистрация по ЗДДС № 220422204005562/18.10.2022г. е застъпен извод, че Б. П. е ДЗЛ по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДДС за извършената продажба на недвижимия имот на 29.12.2021г и за същото е налице основание за задължителна регистрация по чл.96, ал.1 от ЗДДС. Органът по приходите е изложил подробни аргументи защо счита, че се касае за данъчно задължено лице, с които аргументи касационният състав се съгласява.

На 20.10.2022г. срещу П. е съставен акт за установяване на адм. нарушение за нарушение на чл.96, ал.1 от ЗДДС, а на 01.12.20022г. е издадено оспорваното по съдебен ред наказателно постановление 679059-F682025/01.12.2022., издадено от

директора на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП, с което на Б. В. П. за посоченото нарушение е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв. на осн. чл. 178 от ЗДДС.

Датата 06.01.2022г. е дата на извършване на нарушението, но не и дата на откриване на нарушителя, тъй като контролните органи на приходната администрация на НАП не са имали обективната възможност да констатират нарушението и разберат самоличността на нарушителя; не са разполагали с каквито и да било данни, даващи основание да се прецени извършено ли е нарушение или не. Такива възможни данни са нотариалният акт, с който Б. П. е извършила продажбата, който нотариален акт е вписан в Агенция по вписванията, но данъчните органи нямат задължение да следят всички възможни продажби на недв. имоти на територията на страната. В тази насока са и мотивите на Тълкувателно решение № 48 от 1981г. по н.д. №48/81 на ОСНК на ВС, според които тримесечния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Обективните възможности за откриването му предполагат в писмен документ, показания на свидетели или волеизявление на дееца да се съдържат данни, които не пораждаат съмнение за авторството на деянието. В конкретния случай тези данни са станали известни на контролните органи едва когато Б. В. П. е подала заявление за регистрация по ЗДДС вх.№ ДДС.0000-0110994/04.10.2022г. Едва тогава за органите са били достъпни необходимите и достатъчни данни за извършване на нарушението и индивидуализацията на нарушителя, т.е. констатирани факти и обстоятелства за поведение на конкретно лице, обективно сочещи на осъществено нарушение, а правната квалификация на тези факти и конкретизацията на съответното нарушение представлява последваща откриването му дейност по установяване на нарушението и преценка на предпоставките за реализиране на административнонаказателната отговорност.

В тази връзка касационния състав намира, че жалбата на ТД на НАП С. основателна и доказана и съответно намира, че въззивният съд неправилно е посочил начална дата на срока по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Налице е касационното основание, посочено в чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН за отмяна на обжалваното решение, поради неправилно приложение на материалния закон. Решението по настоящото дело следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановено друго, по съществуващото на спора, с което процесното наказателно постановление, като законосъобразно издадено, да бъде потвърдено.

Спорът е напълно изяснен от фактическа страна, поради което следва да бъде разрешен по същество чрез потвърждаване на наказателното постановление.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 100 лв., на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр.първо Административният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 1076 от 06.03.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно

отделение, 135 състав, по н.а.х. дело № 82/2023г., вместо което ПОСТАНОВЯВА:
ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 679059-F682025/01.12.2022.,
издадено от директора на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП, с което на Б. В.
П., с което за нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС е наложено административно
наказание „глоба“ в размер на 600 лв. на осн. чл. 178 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Б. В. П. да заплати на Териториална дирекция на НАП С. 100 /сто/ лева
юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.